Koscielecki Janusz, Palat. sirad.
Kuchleri Jacobi: Epicedion in funere Ianusii a Koscieleci–
Witebergae. 1565.

V
B J
C

EPICEDION
IN FUNERE ILLUSTRIS ET MAGNIFICI DOMINI D. IANUSII à KOSCZIELECZ Palatini Siradiensis Maioris Poloniæ generalis, Naclensisq; Capitanei, Qui obijt Posnaniæ 8. Decembris, Anno 1564. Scriptum Posnaniæ

à

IACOBO KUCHLERO
Hirsbergensi Silesio.

WITEBERGÆ EXCUSUM
A LAURENTIO
Schwenck.

ANNO M. D. LXV.

AD ILLVS: ET MAGNIF: DOMI: D. IANVSIVM à KOSCZIELIECZ AVVNCVLVM suum dilectißimum piè in Christo defunctum ALBERTVS KOMIENIECZKY à Camieniecz.

ERgóne mors rapuit te dilectißime nobis,
Abstulit insignem Parca seuera uirum?
Præstantem pietate uirum, meritisq; potentem,
Tota tuam sensit Sarmatis ora fidem.
Nos te igitur mœsto sublatum corde dolemus,
Perpetuò nobis patris amande loco.
At tuus ante Deum nunc Spiritus æthere uiuit,
Nominis & superest inclyta fama tui.

IOHANNES KAMIENIECZKY à Camieniecz.

TE nobis fato lugemus auuncule raptum,
In nos cuius erat uera paterna fides.
Quem pia POSNA dolet, Siradia, Sarmatis ora,
Ipse etiam AVGVSTVS regia sceptra tenens.
Sed licet extinctum sit corpus, at æthere uiuit
Salua tamen merito mens pie CHRISTE tuo.

RESPONSIO D. IANVSII à KOSCZIELECZ &c. Scripta à M. MARTINO HENRICO.

SIstite uos pueri lacrymas, deponite luctum,
Vita mihi CHRISTVS, mors mihi dulce lucrũ.
Illius, ablutus uicijs, nunc sanguine uiuo,
Illius estq; mihi morte redempta salus.
At uobis fratrum non deerit cura meorum,
Qui me protexit, uos teget ipse Deus.
Cum membra in uitam sonitu reuocata resurgent,
Et uiuent animæ corpora iuncta suæ.
Tunc uos aspiciam rursus, tunc alloquar ultrò,
Dulcis & amplexus tunc mihi uester erit.
Tunc uno æternum celebrabimus ore parentem,
Tunc Deus in Sanctis omnibus unus erit.
Felix ô nimium felix, qui sanguine CHRISTI
Fata subit, uiuens non dubitante fide.

EPICEDION.

TRiste leues Elegi nobis modo pangite carmen,
Flebile vos meritò nomen habere decet.
Inq; meo mœsto lugubria nectite verba
Carmine, sint lacrymæ quod fuit ante Melos.
Vos etiam Musæ viridem modò ponite laurum,
Lugentes etenim non decet iste color.
Cingite ferali funebria iusta Cupresso,
Testetur luctum vestis & atra grauem.
Cur ita? quæ luctus tanti quæ causa doloris?
Mœstitiæ quid vos edere signa monet?
Occidit heu nimium fato præreptus acerbo
Heros, Sarmatici gloria magna soli,
Eximia præstans virtute IANVSIVS Heros,
Maxima KOSLETIÆ lausq; decusq; domus.
Quo rectore fuit Respublica nostra beata,
Quo sublato eadem non leue vulnus habet.
Namq; fuit patriæ semper studiosus honoris,
Vrbanæ custos vtilitatis erat.
Hunc sibi Sarmatiæ Regnum deplorat ademptum,
Cuius erat viuens non mediocre decus.
Signa dat Augustus quoq; Rex manifesta doloris,
Extinctum talem quàm gemit ille virum?
Hunc proceres lugent, tota cum plebe Senatus,
Atq; omnes clara nobilitate viri.
Hunc dolet abreptum mœsto SIRADIA vultu,
Vsa Palatino quo fuit ipsa pio.

Quid referam, quantum POSNANIA clara dolorem
Testetur, quoniam perdidit orba patrem.
Illi cura fuit ciues ac iura tueri,
Rebus & afflictis ferre salutis opem.
Deniq; cunctorum sunt pectora plena dolore,
Extinctum hunc omnes corde dolente gemunt.
Et meritò, quis enim tristem cohibere dolorem
Pectore? quis lacrymas continuisse queat?
Quando obijt patriæ spes altera, prima Senatus
Gloria, Sarmatici maxima fama soli:
In quem tot dotes natura benigna locauit,
Quas Elegis possum vix memorare meis.
Vix alius patriæ quisquam studiosior illo,
Aut maior meritis aut pietate fuit.
Quid genus Heröis, clarum quid nomen auorum?
Quidq́; domus veteris nobile stemma canam?
Inter Sarmaticos proceres Regniq́; Senatum
Non is postrema parte locandus erat.
Nam fuit eloquio nulli, ingenioq́; secundus,
Nemo, hunc consilio qui superaret, erat.
Ille bonas artes primis percepit ab annis,
Excoluit studijs pectus & vsq; bonis.
Hinc illi accreuit prudentia maxima rerum,
Iudicio fuit hinc consilioq́; potens.
Illius eximiam meruit facundia laudem,
Res vbi erat claros inter agenda viros.
Hunc igitur summo Rex est dignatus amore,
Et sua virtuti præmia digna dedit.

Namq́;

Namq́ Palatini cupiens hunc munere fungi,
Nobilibus iußit reddere iura viris.
Commisitq́ illi tractanda negotia Regni,
Hic vbi Posnanos Varta pererrat agros.
Sarmatiæ partem rexit, quæ maior habetur,
Regis vbi geßit non sine laude vices.
Iusticiæ quia erat mirè studiosus & æqui,
Seruauitq́ bona publica iura fide.
Dumq́ Magistratum gereret, bona multa peregit,
Ingenio, eloquio, consilioq́ potens.
Ornauit summa Regni virtute Senatum,
Causarum molem sustinuitq́ grauem.
Publica priuatis bona præposuisse solebat,
Se propria haud passus commoditate trahi.
Non illum instabiles placantia munera sensus,
Gratia non animos impulit vlla graues.
Non fauor aut odium nocuit, vel profuit vlli,
Si qua fuit iusto lis dirimenda viro.
Ille grauis scelerum vindex punire solebat
Sontes, ille bonis præmia iusta dabat.
Non rigidus, non ore minax, sed mitis in omnes,
Ingenio & pacem semper amante fuit.
Quid memorem egregios generoso in pectore motus?
Quæ fuerit mentis dexteritasq́ piæ?
Ille suos mores magna grauitate regebat,
Tota carens illi crimine vita fuit.
Sobria laudatæ transegit tempora vitæ,
Seruauit casti fœdera sancta thori.

Præcipuecꝫ Deum sincera mente colebat,
Illius & verbi perstudiosus erat.
Quidquid & ad Christi laudem spectare putabat,
Effectum summa sedulitate dedit.
Quid loquar, ingenuas quo pectore fouerit artes?
Quæ fuerit doctos cura iuuare viros?
Mente etiam prompta benè subueniebat egenis,
Pauperibus larga præbuit æra manu.
Perpetuæ his factis peperit sibi laudis honorem,
Illius hinc semper fama superstes erit.
Has animi ob dotes, præclaræ & munera vitæ,
Nestoreos annos viuere dignus erat.
O vtinam tales Regno contingat habere
Heroas, felix terqꝫ quaterqꝫ foret.
Iure beata etenim dici Respublica debet,
Quæ tàm præstantes gaudet habere viros.
Talis & hic tantus, quid ni doleatur ademptus?
Non fleat orbata hoc Sarmatis ora viro?
Quid lacrymæ prosunt? stultum est sine fine dolere?
Inuida nemo hominum flectere fata potest.
Nascimur & mortis subiecti legibus omnes
Viuimus, incerta est hora diesqꝫ necis.
Nostra Dei in manibus sunt omnia tempora vitæ,
Illius arbitrio vita stat atqꝫ cadit.
Ergo Dei quoniam fuit hæc quoqꝫ sancta voluntas,
Mortali ex vita tollere tale decus:
Sit modus in lacrymis, cum luctu vincere nemo
Fata queat, fieri hoc nam iubet ipse Deus.

Quin

Quin illi vitam gratemur corde beatam,
Durat in æternos quæ sine fine dies.
Nun vbi CHRISTE tua preciosa morte redemptus
Conspectu fruitur lætitiaq; DEI.
Mens procul à mundo, mortali carne soluta,
Mollia perpetuæ tempora pacis agit.
At tuba dum sonitu diuina resuscitet omnes,
In terris placidè corpus inane cubat.

FINIS.

EPITAPHIVM
EIVSDEM.

QVisquis ad hæc structi venies monumenta sepulchri,
Siste parum, vt tumulo verba notata legas.
Mole sub hac recubat præstans IANVSIVS Heros,
Maxima KOSLETIÆ fama decusq; domus.

Sarma-

Sarmatiæ maioris erat qui præses in vrbe,
  POSNA, quam rexit sedulitate bona.
Omnibus illius nota est Heroica virtus,
  Dexteritas mentis, Relligionis amor.
Summa in eo rerum prudentia, summus & vsus,
  Eloquio valuit consilioq; bono.
Illius ornabat generosa modestia mentem,
  Non erat is fastus asperitate grauis.
Natura facilis, mansuetus & æquus in omnes,
  Officijs cunctos demeruitq; sibi.
Iusticiæ fuit ille & seruantißimus æqui,
  Nec propria voluit commoditate trahi.
Publica tractauit cum laude negotia Regni,
  Sincera asseruit publica iura fide.
Tot simul at dotes tot in vnum condita pectus,
  Munera, mors auida traxit acebra manu.
Corporis hic gelido conduntur membra sepulchro,
  Spiritus at viuit perfruiturq; DEO.

FINIS.

5 Buch selbstreit.

34. IV. 38. bis 42

1 Folio selbstreit Paulinzelle

6 Buch in Summa selbstreit

Ich bitte mir aus auch die ganz

beruhte gefüllten 34. IIII. 17. 18

als auch das heutige bald aus

In allem 8 Buch.

NB. daß mir sie nicht

zusammen gebunden werden.

